

# Η αγάπη μακροθυμεί

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: [agiameteora.net](#)

Φωτο: [agiameteora.net](#)

Ενα από τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης εἶναι ἡ μακροθυμία. «Ἡ ἀγάπη μακροθυμεί», σαλπίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στον ὕμνο τῆς ἀγάπης (Α' Κορ. ιγ' 4).

Μακροθυμῶ σημαίνει καθυστερῶ νά ἐκδηλώσω τό θυμό μου, αναβάλλω νά ἐπιβάλω τήν τιμωρία, δίνω στους ἄλλους περιθώρια χρόνου νά διορθωθούν. Επίσης μακροθυμῶ σημαίνει ἔχω πλατιά καρδιά πού ὅλα τὰ χωράει, ἀνέχομαι τις ἀδυναμίες τῶν ἄλλων, δέν τούς κρατῶ κακία γιά τό κακό πού μοῦ ἔκαναν, τούς συγχωρῶ. Τέλος μακροθυμῶ σημαίνει ὑπομένω τυχόν αδικίες πού γίνονται σέ βάρος μου, ἔχω καρτερικότητα στις δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Κατά συνέπεια μακρόθυμος εἶναι αὐτός πού δέν ἐκνευρίζεται μέ τό παραμικρό, δέν ἐξάπτεται στό λεπτό, δέν σπεύδει νά ἐπιβάλει κυρώσεις. Αὐτός πού φέρεται μέ μεγαλοψυχία, μέ ἀρχοντιά, μέ ἀνωτερότητα. Ὁ ἀνεκτικός, ὁ υπομονετικός, ὁ καρτερικός!

Στή ζωή παρουσιάζονται πολλά ἀπροσδόκητα γεγονότα. Ἀλλά δέν τὰ ἀντιμετωπίζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μέ τόν ἴδιο τρόπο. Μέ διαφορετικό τρόπο τὰ ἀντιμετωπίζουν οἱ οξύθυμοι καί μέ διαφορετικό τρόπο οἱ μακρόθυμοι. Οἱ οξύθυμοι μέ τήν παραμικρή δυσκολία πού θά παρουσιαστεί στό δρόμο τους ἀγανακτοῦν καί θυμώνουν. Οἱ μακρόθυμοι συγκροτοῦν τό θυμό τους, γιά νά περάσει ἡ μπάρα καί νά ξεθυμάνει τό κακό. Οἱ οξύθυμοι μοιάζουν μέ καράβι πού ταξιδεύει στό ἀνοιχτό πέλαγος καί θαλασσοδέρνεται ἀπό τὰ κύματα τού θυμού καί τῆς οργῆς. Οἱ μακρόθυμοι μοιάζουν μέ καράβι πού εἶναι ἀγκυροβολημένο σέ ὑπῆνεμο λιμάνι. Ἐκεῖ ὅλα εἶναι γαλήνια. Ἐπικρατεῖ ἡρεμία. Κι αὐτός «ἀπολαμβάνει εἰρήνην καί πλήθος εἰρήνης».

Γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὅτι, ὅπως ἕνας σπινθήρας, ὅταν πέφτει στή θάλασσα, σβήνει, ἐνώ τή θάλασσα καθόλου δέν τή βλάπτει, ἔτσι καί τὰ ἀπροσδόκητα τῆς ζωῆς, ὅταν πέφτουν στή μακρόθυμη ψυχή, ξεθυμαίνουν καί λησμονοῦνται, ἐνώ τή μακρόθυμη ψυχή καθόλου δέν τήν ταράσσουν. Ἀν ζημιώσεις τόν μακρόθυμο, προσθέτει, δέν σάλευσες τήν πέτρα. Ἄν τόν περιφρονήσεις, δέν ἔσεισες τόν πύργο. Ἄν τού ἐπιφέρεις κτυπήματα, δέν πλήγωσες τό διαμάντι. Γι' αὐτό ονομάζεται μακρόθυμος, ἐπειδή ἔχει μακρά καί μεγάλη ψυχή. Καθόσον τό μακρό λέγεται καί μεγάλο. «Καί γάρ μακρόθυμος διά τούτο λέγεται, ἐπειδή μακράν τινα καί μεγάλην

έχει ψυχήν- τό γάρ μακράν καί μέγα λέγεται» (ΕΠΕ 18α, 378).

«Ολες αυτές οί νίκες τής μακροθυμίας έπιτυγχάνονται από τούς άνθρωπους πού αγαπούν άληθινά. Διότι ή αγάπη πλατύνει τήν καρδιά (Β' Κορ. ς' 11). Κι όταν πλατύνεται ή καρδιά, όλα μπορεί νά τά χωρέσει, καί τά εύχάριστα καί τά δυσάρεστα, καί τά χαροποιό καί τά λυπηρά τής ζωής. Η αγάπη δέν άμνηστεύει τά λάθη των άλλων, ούτε άδιαφορεί για τόν πνευματικό καταρτισμό τους. Έφαρμόζει μεθόδους αγωγής πού έπάνω στά πράγματα άποδεικνύονται άποτελεσματικότες. Μιλάει τότε πού πρέπει καί λέει αυτά πού χρειάζονται. Δίνει περιθώρια χρόνου στους άλλους, για νά ήρεμήσουν καί νά δεχθούν σέ εύθετότερο χρόνο τή συμβουλή ή τήν τιμωρία. Έποδεικνύει τά λάθη τους χωρίς νά τούς πληγώνει καί νά τούς ταπεινώνει. Τήν άμαρτία τήν άποστρέφεται, αλλά τούς άμαρτωλούς τούς συμπονεί καί τούς αγαπά είλικρινά. Θέλει τό καλό καί τή σωτηρία τους. Βοηθεί στή διόρθωσή τους.

Έπίσης ή άληθινή αγάπη προλαβαίνει τις άναστατώσεις, σβήνει τις φωτιές τού μίσους καί ειρηνεύει τό περιβάλλον της. Οί άνθρωποι πού αγαπούν άληθινά προσεύχονται θερμά γι' αυτούς πού τούς λύπησαν. Κι όταν τούς συναντήσουν στό δρόμο, δέν τούς κρατούν σέ άπόσταση, αλλά τούς χαιρετούν καλόκαρδα κι άπλώνουν τό χέρι τής συμφιλιώσεως. Φέρονται μέ άνωτερότητα στους άλλους, άκόμη κι όταν κακολογοούνται κι όταν διαβάλλονται.

Αντιμετωπίζουν καί τούς πιό δύσκολους τύπους ανθρώπων μέ μεγαλοψυχία. Κατορθώνουν νά παραμένουν καί στις πιό αντίξοες συνθήκες ψύχραιμοι καί άτάραχοι. Χειρίζονται καί τις πιό δύσκολες ύποθέσεις μέ φρονιμάδα καί σύνεση. «Μακρόθυμος άνήρ πολός έν φρονήσει» (Παρ. ιδ' 29).

Όλα αυτά τά έπιτυγχάνουν όχι μόνο μέ τις δικές τους δυνάμεις αλλά μέ τή βοήθεια τού Θεού. Μιμούνται τό αιώνιο πρότυπό τους, τόν Κύριο καί Θεό τους, ό Όποιος είναι «μακρόθυμος καί πολυέλεος» (Ψαλ. ρβ' 8). Η μακροθυμία τού Θεού δέν «έπάγει οργήν καθ' έκάστην ήμέραν» (Ψαλ. ζ' 12). Μπορούμε νά φανταστούμε τί θά γινόταν, άν μετά από κάθε παρεκτροπή τών ανθρώπων έπεφτε σάν κεραυνός ή τιμωρία; Δέν θά μπορούσε κανείς νά σταθεί. Άλλά «μακροθυμεί εις ήμάς ό Θεός, μή βουλόμενός τινας άπολέσθαι, αλλά πάντας εις μετάνοιαν χωρήσαι» (Β' Πέτρ. γ' 9). Αναβάλλει τήν τιμωρία, για νά μάς δώσει πίστωση χρόνου νά μετανοήσουμε. Γιατί τό κάνει αυτό; Διότι μάς αγαπάει. Έμείς συνεχώς Τόν παροργίζουμε άμαρτάνοντας κι ό άγιος Θεός «μακροθυμεί εις ήμάς» περιμένοντας τήν έπιστροφή μας.

Έφόσον ό άγιος Θεός μακροθυμεί στά δικά μας άμαρτήματα, νά μακροθυμούμε κι έμείς στις παρεκτροπές τών άλλων. Εφόσον ό άγιος Θεός περιμένει τή μετάνοιά μας, νά δίνουμε κι έμείς περιθώριο χρόνου στους άλλους νά διορθώσουν τά λάθη

τους. Πόσο ωραίο πράγμα είναι νά μή θυμώνουμε, νά μήν άγανακτοϋμε, νά μήν έκδικούμαστε, άλλά νά «μακροθυμούμε πρός πάντας» (Α΄ Θεσ. ε΄ 14)! Ή μακροθυμία είναι θυσία εύπρόσδεκτη στόν Θεό. Άς τήν προσφέρουμε «εις οσμήν εύωδίας» (Εφ. ε΄ 2)

[http://agiameteora.net/index.php/geront ... CE%AF.html](http://agiameteora.net/index.php/geront..._CE%AF.html) - See more at:  
<http://www.filoumenos.com/forum/viewtopic.php?f=28&t=16703#sthash.9iqESFGc.dpuf>